

УДК 330.341.1

В. В. Іванова, к.е.н., м. Полтава

ІННОВАЦІЇ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ТРАНСФЕРУ ЗНАНЬ

Забезпечення стабільності розвитку економіки України відповідно до стратегії довготривалого розвитку пропонується реалізовувати на основі ендогенізованої моделі, що зорієнтована на достатньо високий рівень ефективності використання людських і науково-технологічних ресурсів, упровадження інновацій у пріоритетних сферах діяльності, формування та захист інтелектуального капіталу [1, с. 103].

Трансформаційні процеси, що відбуваються в контексті нової парадигми розвитку України, мають забезпечити, на думку вчених, наукове та технологічне лідерство у ряді сфер діяльності, наявність дієвої національної інноваційної системи та розвиток інтелектуальних ресурсів [1, с. 86]. Досягнення цього можливе за наявності відповідної знаннєвої бази та механізмів її створення. Знання утворюються внаслідок діяльності людини та мають властивість накопичуватись і зростати завдяки новим потокам інформації.

Для отримання максимально повних знань про об'єкт, що досліджується, необхідна значна за обсягом інформація, систематизована та добре перевірена, складена фахівцями інформаційної галузі. З розвитком інформатизації бізнесу, особливо його технічного забезпечення (комп'ютеризації та телекомунікацій), зростає можливість швидко отримати якісну та повну інформацію.

Результатом використання знань є інноваційні процеси, що забезпечують оновлення та модернізацію технічних засобів, управління, освітянських процесів, тобто створення конкурентних переваг, які є запорукою досягнення конкурентоспроможності. Знання фактично беруть участь у створенні матеріальних продуктів.

Сучасний етап розвитку економіки характеризують ще як інноваційну економіку, а саме динамічну та гнучку, що спрямована на пошук нових ринкових ніш, передбачає активні процеси щодо створення та здійснення діяльності підприємствами [2]. Це економіка, що розвивається в умовах постіндустріального суспільства, для якої основним стратегічним ресурсом є інформація, що трансформується у знання, які постійно спрямовуються на розробку та впровадження інновацій.

Інноваційні процеси, що вирізняються необхідністю синтезу наукових досліджень, технічних і виробничих процесів, призводять, з одного боку, до збільшення потреби в інформації, з іншого – до збільшення самих інформаційних потоків, а також до активізації трансферу знань та інтелектуального потенціалу. Процес активізації інноваційної діяльності повинен мати тенденцію до зростання з метою забезпечення прискорення використання в матеріальному виробництві отриманих знань й інтелектуальних розробок, що, за досвідом розвинених країн, забезпечує економічне зростання та конкурентоспроможність країни. Саме загострення конкуренції сприяє актуалізації інноваційності щодо продукції та послуг, а також способів їх виготовлення, тобто передбачає посилення продукування знань у цьому напрямі, їх реалізацію у сучасні технології та трансфер останніх для подальшого матеріального виробництва, тобто фактично завдяки трансферу технологій відбувається матеріалізація знань.

Список використаних джерел

1. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / за ред. акад. НАН України В.М. Гейця. – К.: Ін-т екон. прогноз., Фенікс, 2003. – 1008 с.
2. Бойко И. Инновационная экономика: мировой опыт и Россия // http://www.slom-party.ru/reading/articles/bibl-boiko_eco.html